

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชร

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชร ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชร โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชรและนายอำเภออุทัย จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชร เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชรตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับตำบลว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๕)

บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ คำสั่งอื่นในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชร

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายองค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สถานประกอบกิจการ” หมายถึง สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายถึง ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายถึง สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายถึง สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายถึง สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายถึง สภาวะของน้ำทิ้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายถึง ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้

ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชร

๕.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

๕.๑.๑ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด

๕.๑.๒ การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

๕.๒ กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

๕.๒.๑ การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขายในตลาด

๕.๒.๒ การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์

๕.๒.๓ การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

๕.๒.๔ การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์

๕.๒.๕ การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใด ๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร

๕.๒.๖ การผลิต โม่ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์ หรือพืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์

๕.๒.๗ การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง

๕.๓ กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๑ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่าง ๆ

๕.๓.๒ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ปลาสาม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

๕.๓.๓ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารหมัก ดอง แซ่ฉั่ม จากผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น

๕.๓.๔ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด

๕.๓.๕ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุลูกชิ้น

๕.๓.๖ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

๕.๓.๗ การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี สปาเกตตี พาสต้า หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

๕.๓.๘ การผลิต ขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ ขนมอบอื่น ๆ

๕.๓.๙ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำนม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำนมสัตว์

๕.๓.๑๐ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย
ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม

๕.๓.๑๑ การผลิตไอศกรีม

๕.๓.๑๒ การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ

๕.๓.๑๓ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

๕.๓.๑๔ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์
น้ำส้มสายชู ข้าวหมาก น้ำตาลเมา

๕.๓.๑๕ การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ

๕.๓.๑๖ การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง

๕.๓.๑๗ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช
ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

๕.๓.๑๘ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

๕.๓.๑๙ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร

๕.๓.๒๐ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำตาล น้ำเชื่อม

๕.๓.๒๑ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ

๕.๓.๒๒ การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น

๕.๓.๒๓ การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร

๕.๓.๒๔ การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร

๕.๔ กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์
ทำความสะดวก

๕.๔.๑ การผลิต โม่ บด ผสม หรือบรรจุยา

๕.๔.๒ การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง
รวมทั้งสบู่ที่ใช้กับร่างกาย

๕.๔.๓ การผลิต บรรจุสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี

๕.๔.๔ การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

๕.๔.๕ การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดต่าง ๆ

๕.๕ กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

๕.๕.๑ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช

๕.๕.๒ การล้าง อบ ร่ม หรือสะสมยางดิบ

๕.๕.๓ การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู แป้งจากพืช หรือแป้งอื่น ๆ

ในทำนองเดียวกัน

๕.๕.๔ การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม

๕.๕.๕ การผลิตยาสูบ

๕.๕.๖ การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช

๕.๕.๗ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย

๕.๕.๘ การผลิตเส้นใยจากพืช

๕.๕.๙ การตาก สะสม ขนถ่าย ผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด

๕.๖ กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

๕.๖.๑ การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

ด้วยโลหะหรือแร่

๕.๖.๒ การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับ

ใบอนุญาตใน ๕.๖.๑

๕.๖.๓ การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน รีด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักร

หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๕.๖.๑

๕.๖.๔ การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล

หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๕.๖.๑

๕.๖.๕ การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับ

ใบอนุญาตใน ๕.๖.๑

๕.๖.๖ การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่

๕.๗ กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล

๕.๗.๑ การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์

๕.๗.๒ การผลิตยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

๕.๗.๓ การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

๕.๗.๔ การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย

๕.๗.๕ การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์

๕.๗.๖ การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่

๕.๗.๗ การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ

๕.๗.๘ การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

๕.๗.๙ การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลเก่า

๕.๘ กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ

๕.๘.๑ การผลิตไม้ขีดไฟ

๕.๘.๒ การเลื่อย ซอย ขัด ใส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

๕.๘.๓ การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ชานอ้อย

๕.๘.๔ การอบไม้

๕.๘.๕ การผลิต สะสม แบ่งบรรจุรูป

๕.๘.๖ การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ

๕.๘.๗ การผลิตกระดาษชนิดต่าง ๆ

๕.๘.๘ การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๕.๙ กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

๕.๙.๑ การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

๕.๙.๒ การประกอบกิจการอาบ อบ นวด

๕.๙.๓ การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

๕.๙.๔ การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

๕.๙.๕ การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

๕.๙.๖ การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

๕.๙.๗ การประกอบกิจการโรงแรมหรู

๕.๙.๘ การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรีเต้นรำ ราวง ร่องเง็ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

๕.๙.๙ การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๕.๙.๑

๕.๙.๑๐ การประกอบกิจการการเล่นสเกต หรือโรลเลอร์เบลต หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

๕.๙.๑๑ การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

๕.๙.๑๒ การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย

๕.๙.๑๓ การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก

๕.๙.๑๔ การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม

๕.๙.๑๕ การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์

๕.๙.๑๖ การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

๕.๙.๑๗ การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์

หรือสิ่งแวดล้อม

๕.๙.๑๘ การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย
 ๕.๙.๑๙ การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ
 ๕.๙.๒๐ การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ
 ๕.๙.๒๑ การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยง
 หรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว

๕.๑๐ กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

๕.๑๐.๑ การปั่นด้าย กรอด้าย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยมือ

๕.๑๐.๒ การสะสมปอ ป่าน ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์

๕.๑๐.๓ การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร

๕.๑๐.๔ การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

๕.๑๐.๕ การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

๕.๑๐.๖ การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่น ๆ

๕.๑๐.๗ การซัก อบ รีด หรืออัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร

๕.๑๐.๘ การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๕.๑๑ กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๑.๑ การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

๕.๑๑.๒ การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหินด้วยเครื่องจักร

๕.๑๑.๓ การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ด้วยซีเมนต์

หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๑.๔ การสะสม ผสมซีเมนต์หิน ดิน ทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด
 ตัก คูด โม่ บด หรือย่อยด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๕.๑๑.๒

๕.๑๑.๕ การเจียรระไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๑.๖ การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

๕.๑๑.๗ การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน

๕.๑๑.๘ การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม

๕.๑๑.๙ การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

๕.๑๑.๑๐ การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย

๕.๑๑.๑๑ การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๕.๑๑.๑๒ การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๕.๖.๕

๕.๑๒ กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ

๕.๑๒.๑ การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำละลาย

๕.๑๒.๒ การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ

๕.๑๒.๓ การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

๕.๑๒.๔ การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก

๕.๑๒.๕ การพ่นสี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๕.๗.๑

๕.๑๒.๖ การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๒.๗ การไม่ สะสม หรือบดขุ่น

๕.๑๒.๘ การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี

๕.๑๒.๙ การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์

๕.๑๒.๑๐ การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๒.๑๑ การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน

๕.๑๒.๑๒ การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง

๕.๑๒.๑๓ การผลิตน้ำแข็งแห้ง

๕.๑๒.๑๔ การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบ ในการผลิตดอกไม้เพลิง

๕.๑๒.๑๕ การผลิตเซลแล็ก หรือสารเคลือบเงา

๕.๑๒.๑๖ การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

๕.๑๒.๑๗ การผลิต สะสม หรือบรรจุ

๕.๑๓ กิจการอื่น ๆ

๕.๑๓.๑ การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

๕.๑๓.๒ การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า

๕.๑๓.๓ การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๓.๔ การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

๕.๑๓.๕ การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้วหรือเหลือใช้

๕.๑๓.๖ การประกอบกิจการโกดังสินค้า

๕.๑๓.๗ การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่ หรือแปรสภาพเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

๕.๑๓.๘ การพิมพ์ เขียน พ่นสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

๕.๑๓.๙ การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

๕.๑๓.๑๐ การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร

๕.๑๓.๑๑ การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค

๕.๑๓.๑๒ การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง

๕.๑๓.๑๓ การผลิต สะสม หรือขนส่งไปโอดีเซลและเอทานอล

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายกำหนดว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ กิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบกิจการนั้นจะต้องมีสถานที่ตั้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการนั้น ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อเหตุรำคาญด้วย

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

บันไดหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงไว้อย่างชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉิน เมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการที่คนงานอาจเปราะบางเนื่องจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉินตามความจำเป็น และเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุรองรับหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเองต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มูลฝอยปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติ ว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน และปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิง อย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนด หรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตรายต้องมีสถานที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตราย ต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องควบคุม ตามข้อบัญญัตินี้จะต้องปฏิบัติ รวมถึงจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไข อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะมีรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกได้อย่างเหมาะสม ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวร เรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว ระบายน้ำได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำต้องไม่เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในสาธารณสุขหรือผู้อาศัยใกล้เคียง

(๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าสถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวรเพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วไหลหรือซังได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครกใหม่ให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอเสีย ความกระเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือสิ่งอื่นใดอันอาจรบกวนแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียง ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) จัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ

(๗) จัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น

(๘) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะจำนวนเพียงพอ และจัดสถานที่มิให้เป็นที่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๙) จัดให้มีส้วมที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะจำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ที่ซังและที่ปล่อยสัตว์ กว้างขวางเพียงพอและต้องจัดให้ได้สุขลักษณะ

(๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือฝังสินค้าต้องมีที่สำหรับตากหรือฝังสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชร

ข้อ ๑๘ ในระหว่างที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังไม่กำหนดมาตรฐานมลพิษด้านต่าง ๆ สำหรับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชรนำค่ามาตรฐานด้านมลพิษตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้ในข้อบัญญัตินี้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ประกอบการกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้อันเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตาม ๕.๑๓.๕ ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ประกอบกิจการต้องไม่ตั้งอยู่ใกล้สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานเลี้ยงเด็ก หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องจนอยู่ในระยะที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญของผู้อาศัยอยู่ในสถานที่นั้น ๆ

(๒) มีรั้วรอบบริเวณสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๒๐ สถานประกอบกิจการ การสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารประกอบกิจการต้องมีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัย มีการใช้ประโยชน์ถูกต้องตามประเภทอาคารที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) พื้นต้องทำด้วยวัสดุแข็งแรงทนทาน ทำความสะอาดง่าย ไม่ดูดซึมน้ำ ทนทานต่อสารเคมีและไม่มีน้ำขัง

(๓) ฝาผนังและอาคาร ต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ คงทน ทำความสะอาดง่าย และไม่ดูดซึมน้ำ

(๔) ต้องมีการแบ่งพื้นที่เก็บสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ให้เป็นสัดส่วน ไม่ปะปนกับที่อยู่อาศัย และให้มีพื้นที่อย่างเพียงพอต่อการเก็บสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้ว หรือเหลือใช้

(๕) บริเวณที่ปฏิบัติงานและทางเดินต้องมีพื้นที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

(๖) ต้องมีประตูทางออกที่มีขนาดและจำนวนออกไปได้ทันทีเพียงพอกับจำนวนคนที่อยู่ภายในอาคารที่จะหลบหนีภัยออกได้ทันทีเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้นโดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เพียงพอและเหมาะสมตามที่กฎหมายเกี่ยวข้อง

(๘) ต้องจัดให้มีความเข้มแข็งของแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสมกับลักษณะงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๑ สถานที่ประกอบกิจการ การสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ต้องมีสุขลักษณะเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ น้ำดื่ม น้ำใช้ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักรอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ต้องเหมาะสมกับการใช้งานและต้องมีการตรวจสอบบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๒) การออกแบบติดตั้งเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ในลักษณะที่มั่นคง ปลอดภัย และสามารถทำความสะอาดเครื่องจักร เครื่องมือ และบริเวณที่ตั้งได้ง่ายและทั่วถึง

(๓) การจัดวางเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการ เช่น อุปกรณ์ยกวัตถุ รถเข็น และสายพานลำเลียง เป็นต้น ต้องจัดให้เป็นระเบียบไม่กีดขวางทางเดิน

(๔) มีระบบป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรในขณะปฏิบัติงานพร้อมทั้งมีคู่มือการใช้งานเครื่องจักร

(๕) ต้องมีน้ำดื่มสะอาดไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ลักษณะการนำน้ำมาดื่ม ต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วน้ำส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง และใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียว แล้วนำไปทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ เป็นต้น

(๖) สถานที่ตั้งน้ำดื่มควรอยู่คนละบริเวณกับวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ เพื่อไม่ให้เกิดการปนเปื้อน

(๗) ต้องมีน้ำใช้ที่สะอาดและมีปริมาณเพียงพอต่อกิจกรรมการใช้น้ำแต่ละวัน

ข้อ ๒๒ สถานประกอบการกิจการจะต้องจัดเก็บวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ ดังนี้

(๑) จัดเก็บเป็นหมวดหมู่ตามประเภทของวัตถุ เช่น ส่วนเก็บกระดาษ ขวดแก้ว โลหะพลาสติก ซากผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และอื่น ๆ เป็นต้น

(๒) วัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดแล้ว หรือเหลือใช้ที่ติดไฟง่าย และวัตถุที่มีสารกัดกร่อน เป็นสารประกอบ เช่น เศษกระดาษ ที่นอนชำรุด ซากแบตเตอรี่ โซเดียมไฮดรอกไซด์ สารที่ก่อให้เกิดเปลวไฟ เป็นต้น ต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะและต้องเก็บให้ห่างจากแหล่งกำเนิดความร้อนเพื่อไม่ให้เกิดไฟไหม้

(๓) ในกรณีวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ ทั้งเป็นอันตรายและไม่เป็นอันตราย ให้แยกเป็นสัดส่วนและมีป้ายแสดงประเภทวัตถุอันตรายที่เก็บไว้

(๔) วางวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดหรือเหลือใช้ให้เป็นระเบียบและไม่สูงจนอาจก่อให้เกิดอันตราย

(๕) ไม่เก็บวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้จนเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรค หรือสัตว์อันตราย และควรมีการรักษาความสะอาดเพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่เชื้อโรค

(๖) ในการขนย้ายวัตถุสิ่งของที่ชำรุดแล้วหรือเหลือใช้ โดยใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม

ข้อ ๒๓ สถานที่ประกอบกิจการสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุดใช้แล้ว หรือเหลือใช้ต้องมีระบบการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปนุกูลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) มีวิธีการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือเหมาะสมต่อลักษณะของกิจการไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของชุมชน

(๒) จัดให้มีการระบายน้ำที่เหมาะสม ไม่มีน้ำท่วมขัง ในกรณีที่มีการระบายน้ำลงสู่ท่อสาธารณะให้มีตะแกรงสำหรับดักมูลฝอยและต้องมีการดูแลไม่ให้เกิดการอุดตัน

(๓) ควรมีบ่อดักไขมัน และดูแลมิให้เกิดการหมักหมมของไขมันในบ่อดัก หรือใช้การกำจัดไขมันโดยวิธีอื่นใดที่มีผลเช่นเดียวกับบ่อดักไขมัน

(๔) ต้องมีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือตามลักษณะและจำนวนที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการกำจัดสิ่งปนุกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๕) ภายในห้องน้ำและห้องส้วมมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม และเพียงพอ

(๖) ดูแลความสะอาดห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

(๗) มีการคัดแยกมูลฝอยและมีภาชนะรองรับมูลฝอยแยกตามประเภทมูลฝอย

(๘) มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลเหมาะสมและเพียงพอ

(๙) ล้างทำความสะอาดภาชนะรองรับมูลฝอยและบริเวณที่วางภาชนะอยู่เสมอ

(๑๐) กำจัดมูลฝอยด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ในกรณีมูลฝอยอันตราย จะต้องคัดแยกไปกำจัดให้ถูกต้องแล้วแจ้งส่วนราชการท้องถิ่นทราบด้วย

(๑๑) ดูแลมิให้เกิดการทิ้งมูลฝอยเคลื่อนกลาดภายในสถานประกอบกิจการและบริเวณโดยรอบ

ข้อ ๒๔ สถานที่ประกอบกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ต้องมีการจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยและป้องกันเหตุรำคาญ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันและระงับอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยทุก ๖ เดือน และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่ผู้ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

(๒) จัดให้มีป้ายเตือนภัยและข้อปฏิบัติงานติดตั้งตามตำแหน่งต่าง ๆ ที่สำคัญ

(๓) จัดให้มีตู้ยาพร้อมเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๔) จัดให้มีและใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอและเหมาะสมตามลักษณะการปฏิบัติงาน เช่น แวนตา หน้ากากนิรภัย รองเท้าหุ้มข้อหรือหุ้มแข้ง ถุงมืออย่างหนา และผ้าปิดจมูก เป็นต้น

(๕) จัดให้มีการตรวจสอบระบบไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยปลอดภัยอยู่เสมอ และควรติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้าดูดหรือลัดวงจร

(๖) ผู้ประกอบกิจการและผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับความรู้ด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ เช่น อันตรายจากสารเคมีและวัตถุอันตราย เป็นต้น

(๗) จัดให้มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่ในบริเวณปฏิบัติงานตามความจำเป็น และล้างมือให้สะอาดทุกครั้งหลังการปฏิบัติงานหรือก่อนรับประทานอาหาร และหากจำเป็นควรอาบน้ำหลังเสร็จสิ้นภารกิจ

(๘) ผู้ประกอบกิจการควรดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานแต่งกายรัดกุมเหมาะสม ปลอดภัยต่อกิจกรรมที่ปฏิบัติในขณะที่ปฏิบัติงาน เช่น เสื้อไม่รุงรัง ใส่ผ้าคลุมผม และรองเท้าหุ้มส้น เป็นต้น

(๙) ไม่บริโภคอาหาร เครื่องดื่ม และสูบบุหรี่ขณะปฏิบัติงาน

(๑๐) ผู้ประกอบกิจการต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการตรวจสุขภาพทั่วไปอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง และต้องเก็บเอกสารการตรวจสุขภาพไว้เป็นหลักฐาน

(๑๑) ต้องควบคุมป้องกันผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการ มิให้มีกลิ่นเหม็น เขม่าควัน เสียง และฝุ่นที่จะกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง และผู้ผ่านไปมา

(๑๒) ต้องมีการป้องกัน ควบคุม กำจัดสัตว์และแมลงนำโรคอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๒๕ ให้ผู้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรอันเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๕.๑.๑ ต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งควรอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อชุมชนโดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทาง ดังต่อไปนี้

(๑.๑) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรน้อยกว่า ๕๐ ตัว ควรมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๑.๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๑.๓) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป

(๓) จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตามข้อบัญญัตินี้

(๔) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

ข้อ ๒๖ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์หรือส่วนประกอบต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒) พื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงเหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้สะดวก

(๓) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางแสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๔) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีน้ำขังและปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ คอกสัตว์กันเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

(๕) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

(๖) ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสมสะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

(๗) สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารควรจัดให้เป็นสัดส่วน และถูกหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๒๗ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีสุขลักษณะเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ น้ำดื่ม น้ำใช้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพสัตว์
- (๒) ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ
- (๓) ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วน เหมาะสม และเป็นระเบียบเรียบร้อย
- (๔) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพดี
- (๕) จัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่บริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์
- (๖) ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน
- (๗) กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ ๒๘ สุขภาพและอนามัยของผู้ปฏิบัติงานต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

- (๑) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หูน้ำหนวก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังนารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย
- (๒) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี
- (๓) ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย
- (๔) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องปฏิบัติ ดังนี้
 - (ก) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์มและภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(ข) ควรสวมชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(ค) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผลด้วยผ้าพันแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีมือต้องสวมถุงมือหรือปกถุงมือหรือปกก้นนิ้วขณะปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๙ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีระบบการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน

(๒) น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการ

(๓) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสม และเพียงพอ

(๔) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการนั้น

(๕) ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค

(๖) ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่ดินตนเองที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

(๗) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๘) ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๙) ต้องดูแลรักษาความสะอาดห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๐ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

(๒) การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผาหรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(ก) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสม ทำการราด หรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของสัตว์จนทั่ว แล้วกลบหลุมดิน

(ข) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่ที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ในการใช้เผาซากจนหมด และกลบหลุมดิน

(ค) สถานที่กำจัดซากต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

(๓) มีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิด ความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

(๔) กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการ ควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยง และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ข้อ ๓๑ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีการรักษาความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญ ดังต่อไปนี้

(๑) ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการ และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๓) ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียง เฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๔) ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ และก๊าซแอมโมเนียในบริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๕) วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัด ของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ให้ใช้วิธีการตรวจวัด ที่ท้องถิ่นยอมรับ

(๖) ควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการมิให้มีกลิ่นน้ำเสีย เขม่าควัน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นเหตุอันตราย ต่อสุขภาพของคนงาน และผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๓๒ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการ ตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการ ที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) แผนผังแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๓๔ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามข้อกำหนด ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ แล้ว และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุ กระทบกระเทือนต่อสุขภาพของประชาชนให้ออกใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้

ข้อ ๓๕ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอ แก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๖ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ

ข้อ ๓๗ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพชรเท่านั้น

การขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับ เสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

ข้อ ๓๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม ภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๙ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลโคกเพชร

ข้อ ๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทีก การแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ยื่นคำขอรับ ใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการ ประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๔๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบ กิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิด อันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับ การดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ ใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่ง โดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงาน ของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วแต่เวลาที่คำสั่งนั้นไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๔๖ ผู้ประกอบกิจการค้ารายใดไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๗ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโคกเพชรเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เมื่อประกาศแล้วให้ใช้บังคับได้เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

สุรศักดิ์ สายแก้ว

นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโคกเพชร

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	(๓) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสือพิมพ์ ขนสัตว์ ก. การหมัก ฟอก ตาก หนังสือพิมพ์และขนสัตว์ ข. การสะสมหนังสือพิมพ์ และขนสัตว์	๕๐๐ ๕๐๐	- -	
	(๔) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมีได้แปรรูป	๕๐๐	-	
	(๕) การเคี้ยวหนังสือพิมพ์ เอ็นสัตว์ ไชสัตว์	๕๐๐	-	
	(๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใด ๆ ซึ่งมีใช้เป็นอาหาร	๕๐๐	-	
	(๗) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสือพิมพ์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ ก. ทำด้วยเครื่องจักร เครื่องยนต์ ข. นอกจากเครื่องจักร เครื่องยนต์	๑,๐๐๐ ๕๐๐	- -	
	(๘) การผลิต การโม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์	๑,๐๐๐	-	
	(๙) การสะสมหรือการล้างครั้ง	๑,๐๐๐	-	
๓	กิจการเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน			
	(๑) การผลิตเนย เนยเทียม	๑,๐๐๐	-	
	(๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ก. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ข. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ตั้งแต่ ๒๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐	- -	
	(๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารหมัก ดอง แช่อิ่มจากผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น	๕๐๐	-	
	(๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด	๕๐๐	-	
	(๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุลูกชิ้น	๕๐๐	-	
	(๖) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ก. โดยใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐	- -	
	(๗) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี สปาเกตตี พาสต้า หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ก. โดยใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๕๐๐	- -	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	(๘) การผลิต ขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ ขนมอบอื่น ๆ			
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-	
	(๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำนม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำนมสัตว์			
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-	
	(๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนยเทียม ผลิตภัณฑ์เนยผสม	๑,๐๐๐	-	
	(๑๑) การผลิตไอศกรีม	๕๐๐	-	
	(๑๒) การคั่ว สะสมหรือแบ่งบรรจุกาแฟ			
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-	
	(๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ	๕๐๐	-	
	(๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู ข้าวหมาก น้ำตาลเมา	๑,๐๐๐	-	
	(๑๕) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ	๑,๐๐๐	-	
	(๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง	๑,๐๐๐	-	
	(๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช ผลไม้ ผัก เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด			
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-	
	(๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด			
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-	
ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-		
(๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร	๕๐๐	-		
(๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำตาล น้ำเชื่อม				
ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-		
ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-		
(๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุแบะแซ	๕๐๐	-		
(๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น	๕๐๐	-		
(๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร	๑,๐๐๐	-		
(๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-		
๔	กิจการเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง			
	(๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	(๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง รวมทั้งสบู่ที่ใช้กับร่างกาย	๕๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	(๓) การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป (๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดต่าง ๆ	๕๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐	- - -	
๕	กิจการเกี่ยวกับการเกษตร (๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช (๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ (๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ด้วยเครื่องจักร ผลิตได้วันละ ก. เกินกว่า ๖๐ กิโลกรัม ถึง ๑๐๐ กิโลกรัม ข. เกินกว่า ๑๐๐ กิโลกรัม ถึง ๕๐๐ กิโลกรัม ค. เกินกว่า ๕๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป (๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร ก. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๑๕ แรงม้า ข. ใช้เครื่องจักรเกินกว่า ๑๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๔๐ แรงม้า ค. ใช้เครื่องจักรเกิน ๔๐ แรงม้าขึ้นไป (๕) การผลิตยาสูบ (๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช (๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย ก. การผลิตปุ๋ย ข. การสะสมปุ๋ย (๘) การผลิตเส้นใยจากพืช (๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด	๕๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐	- - - - - - - - - - - - -	
๖	กิจการเกี่ยวกับโลหะหรือแร่ (๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ (๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน ๖ (๑) ก. ด้วยเครื่องจักร เครื่องยนต์ ข. ด้วยแรงอื่น ๆ (๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัด โลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน ๖ (๑) (๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน ๖ (๑) (๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน ๖ (๑) (๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่	๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐	- - - - - - -	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๗	กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล			
	(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์			
	ก. การต่อ การประกอบยานยนต์	๕๐๐	-	
	ข. การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิม ยานยนต์	๑,๐๐๐	-	
	(๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	๒,๐๐๐	-	
	(๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล			
	ก. การซ่อมรถยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	๑,๐๐๐	-	
	ข. การซ่อมรถจักรยานยนต์	๕๐๐	-	
	ค. การปรับแต่งระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	๑,๐๐๐	-	
	(๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรกลดังกล่าวด้วย	๑,๐๐๐	-	
	(๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์	๕๐๐	-	
	(๖) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่	๑,๐๐๐	-	
	(๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ	๑,๐๐๐	-	
	(๖) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์	๑,๐๐๐	-	
(๗) การสละสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลเก่า	๕๐๐	-		
๘	กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ			
	(๑) การผลิตไม้ซี้ดไฟ	๑,๐๐๐	-	
	(๒) การเลื่อย การซอย การตัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	(๓) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ชานอ้อย	๕๐๐	-	
	(๔) การอบไม้	๕๐๐	-	
	(๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	(๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	๕๐๐	-	
	(๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ	๕๐๐	-	
	(๘) การเผาถ่าน หรือสละถ่าน	๕๐๐	-	
๙	กิจการเกี่ยวกับการบริการ			
	(๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๒,๐๐๐	-	
	(๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด	๓,๐๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	(๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙ (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐	-	
	(๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับอนุญาตใน ๙ (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๒,๐๐๐	-	
	(๕) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน			
	ก. มีห้องพักต่ำกว่า ๒๐ ห้อง	๑,๐๐๐	-	
	ข. มีห้องพักตั้งแต่ ๒๐ ห้องขึ้นไป	๒,๐๐๐	-	
	(๖) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน			
	ก. มีห้องพักตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ห้อง	๕๐๐	-	
	ข. มีห้องพักตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ห้อง	๑,๐๐๐	-	
	ค. มีห้องพักตั้งแต่ ๒๑ ห้องขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	(๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ	๑,๐๐๐	-	
	(๘) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐	-	
	(๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-	
	(๑๐) การประกอบกิจการการเล่นสเกต หรือโรลเลอร์เบลต หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-	
	(๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๑,๐๐๐	-	
	(๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย	๒,๐๐๐	-	
	(๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๓,๐๐๐	-	
	(๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม			
	ก. การประกอบกิจการตู้เกม ไม่เกิน ๕ ตู้	๑,๐๐๐	-	
	ข. การประกอบกิจการตู้เกม ไม่เกิน ๑๐ ตู้	๒,๕๐๐	-	
	ค. การประกอบกิจการตู้เกม ตั้งแต่ ๑๐ ตู้ขึ้นไป	๕,๐๐๐	-	
	(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์	๕๐๐	-	
	(๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามซ้อมกอล์ฟ	๕๐๐	-	
	(๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์	๕๐๐	-	
	การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม			
	(๑๘) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน	๕๐๐	-	
	(๑๙) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน	๕๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	(๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย (๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ (๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ (๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อบาน้ำ ตัดขน รับเลี้ยง หรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว	๕๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐	- - - -	
๑๐	กิจการเกี่ยวกับสิ่งทอ (๑) การปั่นด้าย การกรอด้วย เครื่องจักร หรือการทอผ้า ด้วยกี่กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป (๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้ายหรือนุ่น (๓) การปั่นด้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร (๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร (๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป (๖) การเย็บผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ (๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร (๘) การย้อม การกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น	๓,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๒,๐๐๐	- - - - - - - -	
๑๑	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน (๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา (๒) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร (๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๕) การเจียรระโนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ (๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน (๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม (๙) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว (๑๐) การผลิตกระดาษทรายหรือผ้าทราย (๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว (๑๒) การล้าง การขัด การพ่นทรายบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน ๖ (๕)	๑,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๕๐๐	- - - - - - - - - - - -	
๑๒	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี (๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำลาย (๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม ขนส่งก๊าซ ก. การผลิตก๊าซ ข. การบรรจุ สะสมก๊าซพื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ค. การบรรจุสะสมก๊าซพื้นที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร	๒,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐	- - - -	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	(๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งก๊าซปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ ก. จำนวนน้อยกว่า ๒๐๐ ลิตร ข. จำนวนตั้งแต่ ๒๐๐ ลิตร ถึง ๑,๐๐๐ ลิตร ค. จำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ลิตร ถึง ๕,๐๐๐ ลิตร ง. จำนวนเกินกว่า ๕,๐๐๐ ลิตร	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๕,๐๐๐	- - - -	
	(๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	๒,๐๐๐	-	
	(๕) การพนสี ยกเว้นกิจการใน ๗ (๑)	๒,๐๐๐	-	
	(๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน	๑,๐๐๐	-	
	(๗) การโม่ การบดชั้น	๑,๐๐๐	-	
	(๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี	๑,๐๐๐	-	
	(๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์	๑,๐๐๐	-	
	(๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๒,๐๐๐	-	
	(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๓,๐๐๐	-	
	(๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๒,๐๐๐	-	
	(๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๑,๐๐๐	-	
	(๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๑,๐๐๐	-	
	(๑๕) การผลิตเซลล์หรือสารเคลือบเงา	๑,๐๐๐	-	
	(๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค	๑,๐๐๐	-	
	(๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว	๑,๐๐๐	-	
๑๓	กิจการอื่น ๆ (๑) การพิมพ์หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร (๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า ก. พื้นที่ต่ำกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร ข. พื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป (๓) การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร (๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ ก. พื้นที่ต่ำกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร ข. พื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป (๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า	๑,๐๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐	- - - - - - - -	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่ หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่	๓๐๐	-	
	(๘) การพิมพ์ เขียน ฟันสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	๕๐๐	-	
	(๙) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา	๑,๐๐๐	-	
	(๑๐) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค	๑,๐๐๐	-	
	(๑๐) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	(๑๑) กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา	๑,๐๐๐	-	
	(๑๒) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง	๑,๐๐๐	-	
	(๑๓) การผลิต สะสม หรือขนส่งไปโอติเซลและเอทานอล	๑,๐๐๐	-	